הרוֹדה היתה באה פרק שמיני מנחות עז

והשקל

עשרים גרה. תימה דעשרים וארבעה הוו דגרה הייט מנה כדכתיב (ויקרא כז) עשרים גרה ומתרגמינן עשרין מנין וקימא לן סלע ד' דינרין ומקש מנה ככף דינר הרי כ"ד ומיהו ר"ת דפעמים הוסיפו אחד בימי יחזקאל שהוסיפו על מנה של קודש לכדו שהיה של ג' סלעים ומשלהו של עשרים ושוב בימי חכמים הוסיפו על הסלע שהיה של עשרים גרה ומשלהו של כ"ד וממילא נתוסף המנה כדין על תול כדין של קודש ועוד יש לומר סלע היה אלא תוספת אחד שהוסיפו בימי יחזקאל ונעשה מנה של תול של כ"ה סלעים ושל קודש של ג' סלעים אלא שהוסיפו על הסלע שמות ומשלהו של כ"ד מעות ונתוסף בכח אחת מנה של קודש ושל תול ועשים שקלים דקת תמיד קרא במנה של קודש בשקלים הרגשונים פירי ואחת קרא למימר שהוסיפו על המנה שנכנסו בו מאותן שקלים הרגשונים כו' וה"פ דקרא והשקל שהיה מתחילה עשרים גרה מאותן שקלים כו' וכ"ה ומ"ש המנה של קודש יהיה לכם ומה שחלקם הכתוב עשרים שקלים ומשקים עשרים שקלים ועשרה וחמשה שקל ולא כתב עשים שקלים המנה יהיה לכם אמר רביע חם לפי שהיו להם שלשה משקלות אחת של שלים מנה של קודש אחר שנתוסף ואחת של מנה של תול ואחת של רביע מנה של קודש ושלשתן מחזיקות מנה של קודש וכן מוכיח התרגום דמתרגמינן סילעא עשרין מנין תלתא מנין עשרין סלעין מני כספא עשרין וחמש סלעין דכסף מנין מנין חמש עשרה סלעין סלהון עיתין מנין "הכא יהי לכן ולפי" בתרא מין מתיישב כל כך דתלמוד מנין ורכשות מנין מנין מיירי במנה של קודש אחר שנתוסף ומיהו מנה כספא של עשרין וחמש סלעים דאיירי במנה של תול כשל תול אחר שנתוסף קאמר אלא במנה הראשון של תול ומיהו בקונטרס פירש כן כפירוש יחזקאל:

והקרב

עשרה לחמץ עשרון לחלה, ועשרה למצה "ובמצה ס) שלש מנין, חלות רקיקין ורבוכה נמצאו שלשה עשרונים ושליש לכל מין ומין ושלש חלות לעשרון, ובמרה ירושלמית היו שלשים קב: חמשה עשר לחמץ וחמשה עשר למצה - חמשה עשר לחמץ - קב ומחצה לחלה חמשה עשר למצה ובמצה שלש מנין חלות ורקיקין, ורבוכה נמצאו חמשת קבין לכל מין ומין - ושתי חלות לקב: נמי התרודה היתה באה חמש סאין ירושלמיות מנא הני מילי? אמר רב חסדא דאמר קרא °האיפה והבת תוכן אחד יהיה "(לכם) מה בת שלש סאין, אף איפה - שלש סאין, ובת גופא מנלן אלימא מדכתיב °לשאת (את) מעשר החומר הבת" איפה נמי הכתיב °ועשירית החומר האיפה" אלא 'חומר' לא ידענא כמה הכא נמי לא ידענא כמה ואלא מהכא °וחק השמן, הבת השמן, נ)מעשר הבת מן הכור, עשרת הבתים חומר, כי עשרת הבתים חומר שמואל אין מוסיפין על המדות יותר משתות ולא על המטבע יותר משתות, והמשתבר לא ישתבר יותר משתות מאי טעמא אלימא משום אפקעתי תרעא, אי הכי שתות נמי לא אלא משום אונאה כי היכי דלא ליהוי ביטול מקח, והא *אמר *רבא 'כל דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין אפילו פחות מכדי אונאה חוזר אלא משום תגרא כי היכי דלא למטייה רוחא לא בעי *זבן וזבין תגרא איקרי? אלא אמר רב חסדא - שמואל קרא אשכח ודרש "השקל - עשרים גרה, עשרים שקלים, חמשה, ועשרים שקלים, עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם *מנה, מאתן וארבעין הוו אלא שמע מינה חלת: שמע מינה מנה של קודש כפול היה, ושמע מינה מסיפין על המדות ואין מוסיפין יותר משתות ושמע מינה דשתות מלבר אמר רבינא מתני' דקתני תרודה היתה באה חמש סאין ירושלמיות שהן שש מדריות שמע מינה:

מתני'

רש"י כת"י

ובמרה. חלות נחוממין קבי כטוטה כס"ל: נמצא ג' עשרונים ושליש לכל מין. ובמנה כח: וג' חלות לשלמים ושתיים ושלש: ובמרה ירושלמיות. סלע קבין. סה. המנה סאין שלשים קבין שנה קבין לסאה: בת. לחתה: ליטול: מעמר. מעמר כבר. דכבר מעמר כתוב ובאומר שלשים סאין נמצא עשירית כאומר מחיק שלשה סאין: ליטה. מעמר מעמר כבר. ובאומר שלשים סאין נטיה לא ידענא כמה הוי: כבר. נמי. בת לא מליף מינה דהא אומר לא ידענא כמה: ומק המנן. על מעמר: בבר המנן. מדה המנן ע"ה מעמר כבר סיה מן מעמר: ומה. ומה ליטול ממנו בת אחת לפי שבאומר הוא עשרה בתים ובמשקל כמיני סי קרמי ובמקצת ג) פסרים כתוב כך ומק המנן על קרבן בבר ובמשקל כמיני סי קרמי: מעמר בבר מן בבור. דבור סי עשרה בתים ובר ובמי בבר בבר: מטבע. מדות ומעבר טלבא נמקי מקרמי לבקרן לבל בבר: מדות. מדות ומעבר: מן. מדות: מעמר. מעמר בבר: מדות. מדות: מעמר. מעמר בבר: מדות. מדות: מעמר. מעמר בבר: מדות